

ה"ט 51822/03/18 - קבוצת אריאג בע"מ נגד אליהו גבאי

בית משפט השלום בחיפה

ה"ט 51822-03-18 בעמ' נ' גבאי
תיק חיצוני:

בפני כבוד השופטת מעין צור
המבקשת קבוצת אריאג בע"מ
נגד אליהו גבאי
המשיב
פסק דין

1. בפניי בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"ב-2001 (להלן: "החוק").
2. בפתח הדברים אציין כי החלטה זו ניתנת ללא קיום דיון בעל פה, הואיל והמבקשת הגישה את הבקשה, אך אף נציג מטעמה לא התייצב בבית המשפט לצורך קיום דיון.
3. לאחר שעיינתי בבקשה מצאתי כי דין הבקשה להידחות, שכן תאגיד אינו יכול להיות זכאי לצו למניעת הטרדה מאיימת.
4. סעיפים 1 ו-2(א) לחוק קובעים:

1. מטרה

מטרת חוק זה היא להגן על אדם מפני פגיעה בשלוות חייו, בפרטיותו, בחירותו או בגופו, בידי אדם אחר שנקט נגדו הטרדה מאיימת או שפגע בגופו.

2. הטרדה מאיימת - מהי

(א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת אימים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

המושגים "שלוות חיים", "גוף" ו"חירות" אינם מושגים בעלי משמעות לגבי תאגיד, בניגוד לאדם בשר ודם. מטרת החוק ומהות ה"הטרדה המאיימת" הקבועות בחוק עצמו אינן מתאימות, איפוא, להחלה על תאגידים.

5. גם עיון בדברי ההסבר להצעת החוק (הצעות חוק 3028, ג' באב התשס"א, 23.7.01, בעמ' 769) מובילים לאותה מסקנה. במבוא לדברי ההסבר נאמר כדלקמן:

"המושג 'הטרדה מאיימת' או במקורו בשפה האנגלית 'stalking', מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואימים מסוגים שונים, אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים

המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטורד.

מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית. ...

הטרדה מאיימת גורמת לאדם שכלפיו היא מופנית למתח, לחרדה ולתחושת איום, לעיתים עד כדי אי יכולת לקיים שגרת חיים תקינה. במקרים רבים תלך ההתנהגות המטרידה ותחמיר מהטרדות פעוטות, דרך איומים ועד למעשי אלימות, אונס ורצח.

מרבית הקרבנות להטרדה מאיימת הן נשים הנרדפות על רקע מערכת יחסים שהסתיימה, מערכת יחסים קיימת, יחסים שהם על סף סיום או על רקע מערכת יחסים מדומה שהיא רק בגדר שאיפתו של המטריד. לשם הגנה טובה יותר על קרבנות להטרדה מאיימת, מוצע בהצעת חוק זו הסדר של צווים להגנתם, בדומה לצווים הניתנים לפי חוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א - 1991 (להלן - חוק למניעת אלימות במשפחה), אך בהרחבה המותאמת לייחודיותה של תופעת ההטרדה המאיימת וכן בלא הגבלתם של הצווים לתחום היחסים שבתוך המשפחה (ההדגשה אינה במקור)."

ברי כי דברים אלה אינם רלבנטיים כשעסקין בתאגידים.

6. בהקשר זה יפים הם גם דבריו של בית המשפט המחוזי בירושלים בבר"ע (ירושלים) 179/04 **נס שובל נ' מרים ניסים** (10.8.04) בפסקה 19 לפסק הדין:

"מכאן עולה, כי המחוקק התכוון להרחיב את העילות להוצאת צווים, שבמקור היו במסגרת בני המשפחה, על פי חוק למניעת אלימות במשפחה, לכלל הציבור, ולשם כך נחקק חוק למניעת הטרדה מאיימת."

7. פרשנות תכליתית של החוק, בהתאם ללשונו ולמטרת חקיקתו, מובילה, איפוא, למסקנה כי החוק חל על בני אנוש ולא על ישויות משפטיות ערטילאיות (ראה גם: החלטת בית משפט השלום בתל אביב בה"ט (תל-אביב-יפו) 4381-04-12 **קרן גמלאות של עורכי דין בישראל בע"מ ואח' נ' עו"ד זהר גרינברג** (23.4.12)).

8. אוסיף כי החלטה זו אינה מותירה את המבקשת ללא סעד. הסגת גבול הינה עוולה אזרחית ועבירה פלילית, ולרשות המבקשת עומדים ההליכים הקבועים בדין ביחס לכך.

9. לפיכך אני דוחה את הבקשה.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ח, 25 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.